

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes Generationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

*Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes Gene-
rationes.*

I.

CONsidera, Virginem quamdiu inter mortales vixit, non minus quam alium quemvis, Viatricem, ut dicimus, fuisse seu gratiam spectemus, seu gloriam. Spectando gratiam fuit Viatrix, cum non solum primo momento conceptus sui donata non fuerit omni gratia, quam erat habitura, ut illam habent beati Caelites, sed ne quidem eam consecuta est unquam, dum carnem mortalem circumtulit. Imò auxit illam & accumulavit momentis singulis, donec illum congereret cumulum, quem omnes scimus. Neque tamen hinc consequens est, quod illa unquam minorem habuerit gratiam, quam ipsi in Cælo Beati possideant; fieri enim nonnunquam potest, ut gratia Viatoris cujuscumque longo intervallo superet gratiam alterius finem suum in termino jam possidentis. Fuit etiam vera Viatrix, si gloriæ rationem habeamus; si enim illa per intervalla vidit sine velo pulcherrimam DEI faciem, ut Sanctorum varij censuerunt, is tamen Intuitus stabilis non fuit & permanens, qualis Beatorum in cælo est, sed interpolatus, sic ut ipsa etiam ad finem usque peregrinationis suæ ambulaverit in fide.

Non potuit proinde dici, quod Virgo beata esset hæc in vita illâ ratione, quâ beata fuit mox atque in Cælum admissa est; soli siquidem Christo, tanquam filio naturali DEI, debebatur beatitudo vel à primo momento, quæ aliis ut finis obtinendus proposita est. Omnes alij promereri illam debuerunt ut bravium, & in hoc eadem fuit Virginis
D conditio,

conditio, quæ ceterorum, non corpus tantum spectando, sicut Christi (quâ de causâ is Viator simul fuit & Comprehenfor) sed etiam animam, quæ sursum tendit instar flammæ, quæ hîc se suâ spherâ & loco debito exulem detineri novit. Quantopere proinde tu hallucinareris, si tibi persuaderes, Beatitudinem mortali in vita consistere in eo, quòd quis eximius sit à re quacunque adversa toleranda? an non audis dicentem Virginem, beatam se appellandam ab hominum generationibus inde usque ab illo momento? *Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.* Interim perbene novimus, quòd inde ab illo momento subjecta fuerit ferendis gravissimis molestiis, quærendi instar exulis ac peregrinæ rectum quo reciperetur, & hospitium, quin tamen illud inveniret: pariendi divinum suum Filium in caverna inter geminas malè olentes bestias: videnti illummet vix natum quæri ad necem crudelem à sexcentis gladiis: profugiendi nocturno tempore in regionem longinquam, ibique inter plurima incommoda commorandi: tolerandi tot injurias, tot contemptus, quàm multis illa se pessimè habitam vidit ab ingrato suo Populo, uti & Filium, quem prosequeretur amore majori longè quàm semetipsam; ferendi denique in animo omnes illos cruciatus tam acerbos, quos Filius pertulit in corpore, dum ad extremum usque mansit immota in immani illo supplicio, quod coëgit solem, ut in mediâ diurni sui cursûs orbitâ vultum suum densis tenebris obvelaret.

O quantopere igitur falleris, si inducis in animum, beatam illum esse, quem nihil cruciat! hæc futuræ vitæ beatitudo est, fateor, sed non est hujus, quam vivimus. Quin imò hujus vitæ beatitudo est tolerare quamplurimum DEI amore; Cùm enim, ut constat, geminæ sint homines Christi-
stiani

stiani beatitudines, una *in re*, quæ est Comprehensorum; altera *in spe*, quæ est Viatorum, tanto horum quisque beatior censendus est, quo plura illum adversa premunt (*si quid patimini propter justitiam, Beati*) sic enim majori fundamento, majori securitate sperare potest beatitudinem propriam Beatorum. *Beatur vir qui suffert tentationem, quoniam, cum probatus fuerit, accipiet coronam vite.*

II.

CONSIDERA, quid igitur esse debuerit, quod Virgini tribueret titulum Beatæ apud omnes generationes? Fuit gemina illa fors, de qua locuti sumus meditatione antecedente: illa nimirum quâ electa est ad dignitatem Matris DEI; & altera, quâ tali electioni ad amissim respondit. Prima enim vero fuit fors sublimis & excelsa: secunda tamen profectò illâ minor non fuit: si enim prima, gratia fuit, altera & gratia & meritum fuit. Sanè Virgo dignitatem Matris DEI promerita non est ut debitam ulli suo operi; ista enim, etsi merito aliquo obtineri posset (posito saltem Incarnationis Christi decreto) non tamen erat à DEO proposita ut præmium à quacunque creatura promerendum. Non minùs tamen certum est, Virginem tali dignitati ad amissim respondisse. Si nôsse velis, quâ in re situm sit hoc respondere, en illud paucis. Consistebat in eo, ut se pararet ad dignitatem Matris DEI priusquam eam acciperet; & ut se gereret sicut decebat Matrem DEI, postquam eam accepit.

Ad primum quod pertinet, pronuntiavit de illa S. Ambrosius, quòd *digna fuit, ex qua Filius DEI nasceretur*. L. 2. de Nec dissimile aliorum Sanctorum Doctorum idioma fuit. Virg. Hoc autem quomodo tandem verè ab illis dici potuisset,

si in ipsa defuisset præparatio tantæ soboli debita? Non nescio, præveniam à DEO Virginem gratiâ respondente: neque enim, ut aurum terra parturiat, satis est ut illam Sol non aliter radiis suis pervadat, quàm cum lilia florésque alios parere debet. Gratia tamen ista futuræ dignitati respondens otiosa à Virgine relicta non est; sed potius cum illa inde à primo conceptus sui momento sic est negotiata, ut quando subinde adfuit tempus excipiendi sinu suo Verbum æternum, hoc Verbum ægrè visum sit quodammodo ferre moram in obtinendo illo consensu, quem hoc in negotio ab ea signis non dubiis expressum voluit: & mox atque illum obtinuit, sine mora eò se contulit, ut quiesceret non solum qualicumque, sed suavi valde cum oblectatione. *Dilectus meus descendit in hortum suum.* Hinc factis Doctoribus visum est, illis verbis *Ecce Ancilla Domini: fiat mihi secundum verbum tuum* elicuisse Virginem actum Fidei tam stupendum, attentis objecto tam sublimi quod credidit, firmitate quâ credidit, & obstaculis quæ superavit ut crederet, ut tunc posuerit ultimam dispositionem ad introducendam formam tam nobilem, qualis fuit, efficere filium suum naturalem illum, qui ad eam usque diem so-

Serm. 13.
de Nat.
Dom.

lius DEI filius fuerat. *Singulari fide subnixæ DEI Filium, Filium suum fecit.* Sic locutus est S. Augustinus.

Quod autem spectat ad gerendum se sicut decebat Matrem DEI, postquam jam eam dignationem accepit (qui erat alter fons Beatitudinis suæ prædicandæ) hoc sufficiat, quòd ipsa, iis quæ Filij sui causâ præstitit obsequiis, merita sit nomen *Socia Redemptionis*. Dixi *Socia*: jam enim scimus, illam ad Mundi Redemptionem nulla re mediante non potuisse operam conferre, cum eam ad rem opus sit Sorte principali nimium quantum abundante, omnis se-
licet

licet mensuræ experte, planèque infinita: operam tamen suam contulit alio mediante, dum ut Mater consensit in rem tam arduam, Filij inquam mortem in Cruce subeundam. Constat apertè, noluisse DEI Verbum humana se carne vestire, quin illa consentiret, ut jam antè innuimus; quanto igitur verosimilius est, quòd etiam absque simili consensu & annutu materno noluerit eandem exponere morti ferali in ligno geminos inter latrones subeundæ? Hinc amatissimam suam Birgittam his ipsis verbis affari potuit: *Ego & Filius meus redemimus Mundum quasi uno corde.* Lib. 8. Non alià illa de causâ, tanta fide, tantâ constantiâ hæsit ad Crucis pedem, quàm ut planè perfectèque absolveret oblationem, quâ tam caram prolem pro totius Mundi salute sacrificârat.

Beata igitur procul dubio fuit Virgo ob dignitatem tam sublimem Matris DEI, ad quam est evecta: sed non minus beata ob studium exactissimum, quo eidem respondit. Prioris Beatitudinis principium fuit voluntas electiva, quâ Magnus ille Pater eam ad tantam celsitudinem destinavit; alterius voluntas, quam diximus, executiva. Atque ita pulcherrimè inter se consentiunt causæ, quibus sub idem tempus Virginis Beatitudo adscribitur. Dum enim eandem Virgo ipsamet adscripsit obtutui, quo illam respexit DEUS adhuc omnis boni inanem. *Magnificat anima mea Dominum, quia respexit humilitatem ancilla sue; ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.* Elisabeth Cognata eandem adscripsit præstantissimæ fidei, quâ Angeli dictis credidit: *Beata que credidisti, quoniam perficientur ea, que tibi sunt dicta à Domino.* Elisabeth explicuit causam tantæ Beatitudinis secundariam, Virgo autem ipsa primariam. Tu autem hinc ad profectum tuum

collige, causam hanc utramque sic esse colligatam, ut neutra stare possit absque altera. Quare quàm necessarium est, ut eligat te DEUS ad præstandum aliquid proferendæ suæ gloriæ, tam necessarium est, te subinde ejusmodi electioni respondere.

III.

CONSIDERA, sacros Interpretes communi sensu tradere, eluxisse his è verbis egregium Prophetiæ donum, quo Virginis spiritus afflatus fuit: hoc enim illa percurrrens singillatim futura secula omnia pronuntiavit, se in iis omnino omnibus Beatam prædicandam: *Ecce enim ex hoc Beatam me dicent omnes generationes.* An videre cupis, quomodo vaticinio eventus responderit? observa quòd quando dici audis, *Beata Virgo*, non potes ambigere an sermo sit de Beata Agnete, de Beata Cæcilia, de Beata Agatha, Beata Catharina aut Apollonia, etsi omnes istæ etiam Virgines sint. Certus es, quòd de sola Virgine Maria sermo sit: usque adeò nomenclatura tam præclara absolutè data non alterius esse existimatur. *Beatam me dicent.*

Cœpit hæc appellatio viventi etiamnum tribui: *Beatus venter, qui te portavit*: sic ut passibus planè iisdem, quibus Christiana Fides per Orbem propagata est, iisdem etiam summa Matris DEI Beatitudo sit propagata. Si jam olim beari æstimabantur illi Christi asseclæ, quibus inde à principio nascentis Ecclesiæ illam coram intueri concessum fuit, quem ad finem (ut de S. Dionysio sacri Annales tradunt) itinera permolesta aggrediebantur, ut Nazarenum pervenirent, ubi illa paupere in domicilio morabatur, quanto putamus magis Beata illa existimanda fuit, ad quam
tende.

tendebant? Secutis autem ætatibus ad illam Beatam prædicandam admirabili consensu Gentes ac Nationes planè omnes sua studia contulerunt. Eà de causâ si plures aliæ Virgines in Ecclesia Beatæ sunt, ipsæ quoque Beatæ quidem existimantur, sed non omnes eodem modo ab omnibus Beatæ dicuntur. Hæc apud istius, altera apud alterius Nationis Christianos magis Beata prædicatur. Nulla est, quæ non æquali ratione Virginem Matrem Beatam dicat. Proficiscere quocunque vis locorum: non poteris pronuntiare, quænam Natio ceteris in prædicanda Virgine primas præripiat. Singulæ se magis illius honori addictas devotâsque profitentur: sic ut dum Virgo dixit *Beatam me dicent omnes generationes*, videatur dicere voluisse, *certatim dicent*.

Et quod hac in re magis mirandum est, videre licet, hoc ejus colendæ celebrandæque studium ac fervorem, ne post tot quidem seculorum lapsum imminui atque tepescere; sed augeri potiùs intendique. Unde quamquam in aliis exercitationibus sacræ pietatis videri possit Orbis Christianus potiùs deficere, quàm proficere, in Virgine tamen colenda semper proficit. Et quâ id aliâ causâ, nisi ut hoc ejus Vaticinium effectum sortiatur? & quis jam ambigat, dum ita vaticinata Virgo est, quin jam tum prospexerit, quidquid deinceps Ecclesia eo in genere esset factura? Non est dubium, quin sacri Vates perfectè id intellexerint, quod prælagiebant, quia id ipsi beati Genij aperuerant, quibus DEUS ministris utebatur ad mentes eorum collustrandas, quæ est Angelici doctrina. Quanto magis igitur id etiam Virgo perspexerit, quam non Angelus aliquis, sed ille qui ipsos illustrat Angelos, Verbum inquam ipsum divinum ejus clausum utero futuros eos eventus edocuerat? An autem

rem

tem inter, qui ardore tanto in colenda Virgine certaturi erant, eamque celebraturi, te quoque providit? si providit, gaude, meritò enim id facturus es. Tu Beatam diceres Virginem, & ipsa vicissim te faciet. Noli metuere, ne unquam se à quoquam illa officiis vinci patiatur. *Qui elucidant me, vitam aeternam habebunt.*

Eccl. 24.
v. 3.

Quia fecit mihi magna qui potens est, & Sanctum Nomen ejus.

I.

CONSIDERA, res illas quæ magnitudine sua multum superant humanam intelligendi vim, difficulter admodum speciatim explicari posse; & idcirco explicari melius generatim; sicut videmus factum ab Apostolo, ubi dixit, se dum in cælum raptus est, audivisse inibi *arcana verba, quæ non licet homini loqui.* Ne igitur mireris, quòd cum Virgo hîc meminisse vellet beneficiorum quæ à DEO acceperat, ne unum quidem eorum speciatim expresserit, sed dixerit tantum: *Fecit mihi magna qui potens est.* An autem fortassis ita dicendo parum dixit? Negari non potest, quin quæ facit DEUS, respectu ipsius semper parva sint. Et tamen en rem admirandam! Ille Virgini *Fecit magna.* Quid ergo dicere ipsa plus potuit, ut collata in se à DEO beneficia exaltaret? Si advertis animum, observabis DEUM in donorum suorum distributione posse esse erga res à se conditas Justum, Munificum, & Magnificum. Justus est respectu rerum naturalium, quia cunctis à se conditis dotes naturæ ipsarum proportionem suam respondentem, sic Soli lucem, Aeri refrigerandi, Aquæ abstergendi, Terræ germinandi vim, tribuit. Munificus est in ordine Gratiæ,